

Gyertyaláng

2011 november 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Akiknek a lelkéért akárcsak egyetlen imát is mondanak, akiknek az emlékére meggyújtanak akárcsak egyetlen mécsest is, akiket meg?riztünk emlékezetünkben, nem éltek hiába – még a gyarló emberi mércével sem.

És milyen megnyugtató, hogy aki úgy élte le földi életét, évszázadokkal, évezredekkel ezel?tt, hogy ittlétét nem ?rzi

már a történelmi emlékezet sem, mert nem hagyott ránk semmi maradandót, mert csak szántott és vetett, nem alakította, csak elszenvedte a neki rendelt, neki jutott sorsot e világban, jó érzés meggy?z?déssel tudni, hogy valahol mégis számon tartják ?t is.

Ezekben a napokban, amikor halottainkra emlékezünk, virágot viszünk szeretteink sírhantjára, vagy csak elcsendesedünk néhány perce, hogy felidézzük szellemüket, azokat a meghatározó pillanatokat, amelyek még ma is átmelegítik a szívünket, amelyekért ma is hálásak vagyunk, vagy azért, mert erkölcsi útmutatással szolgálnak, amikor életünk során egy-egy útkeresztez?déshez érünk, és döntenünk kell, hogyan tovább, merre tovább, vagy azért, mert megérezhettünk valamit abból az önzetlen tiszta szeretetb?l, amire Jézus próbált megtanítani bennünket.

Amikor elhunyt szeretteinkre emlékezünk, akarva-akaratlan mérlegre tesszük saját eddigi életünket is, elgondolkodva azon, hogy vajon képesek vagyunk-e úgy élni, a hétköznapi gyarlóságok közepette is olyan tisztának meg?rizni lelkünket, hogy készen álljunk az elmúlásra. Hiszen tudjuk, hogy minden ember a megszületését?l kezdve a saját útját járja végig, kiállva, avagy elbukva a próbákat, meg?rizve, vagy elvesztve-visszaszerezve a gyermeki tisztaságot, míg végül a végs? órán eljön a nagy megmérettetés, amelynek talán egyetlen jutalma a belenyugvás a megváltoztathatatlanba, az elmúlásba. A halálba, amit falumban, ahol évszázadok óta nagyon nehéz volt az élet, az egyetlen örök igazságnak tartanak az öregek. Mert az utolsó pillanatokban már nem segít se a szépség, se az Istent?l kapott talentum, se a gazdagság, se az okosság, csak a nyugodt hit, a lélek jósága, a kétségek nélküli bizalom, hogy nincs mit?l tartani, akkor sem, ha tényleg megmérettetünk, ahogy azt tanították nekünk a Könyvek.

A katolikusok úgy hiszik, hogy az Úrnál foganatja van az elhunytak lelkének megtisztulásáért mondott imáknak. Mindenszentek napján ?k együtt könyörögnek a holtak lelkéért. Talán az a lényegi mondanivalója a bencés rend évszázadokkal ezel?tti kezdeményezésének, hogy november 2-án, az üdvözült lelkek emléknapján az elhunytak lelkének megtisztulásáért imádkozzon a keresztény világ, hogy sohasem kés?, még a halál után sem kés? a Mindenható könyörületét kérni.

Bármi legyen is az igazság a halottak lelki üdvéért mondott imák erejér?l, egy biztos: ha képesek vagyunk felismerni a jót, az üdvözít? kegyelem lehet?ségét még életünkben, az nagyban hozzásegít bennünket ahhoz, hogy erkölcsi értelemben helyes döntéseket hozzunk az év minden napján. Ha meg tudunk bocsátani az ellenünk vétkez?knek még életükben, vagy legalább holtukban, ha sikerül kitépni lelkünkb?l a tüskéket, akkor talán el tudjuk hinni, hogy ?k is meg tudtak bocsátani nekünk. Ha minden egyes új napot arra használunk fel, hogy megpróbáljuk beereszteni szívünkbe a szeretetet, akkor az év bármely napján lelkiismeret-furdalás nélkül törhetnek ránk elhunyt szeretteinkr?l az emlékképek. És akkor talán a halottak emlékének szentelt napon is könnyebb szívvel gyújthatnánk meg azt a mécsest, könnyebb lélekkel vihetnénk ki szeretteink sírjára azt az üdít?en tiszta, patyolatfehér, mégis oly szomorúságot árasztó ?szi krizantémot.

mno.hu - Torkos Matild

Ajánló